

Gazetka dla Wszystkich

NR 2(88)/2016 LUTY

Święto Ofiarowania Pańskiego –
MB Gromniczej – 2 lutego
Msze święte o godz. 9⁰⁰, 17⁰⁰, 18⁰⁰ i 20⁰⁰

Środa Popielcowa – 10 lutego
Msze święte o godz. 9⁰⁰, 17⁰⁰, 18⁰⁰ i 20⁰⁰

WIELKI POST

W Środę Popielcową, rozpoczyna się w Kościele czterdziestodniowy czas Wielkiego Postu. Główne przesłanie tego okresu koncentruje się na duchowym przygotowaniu chrześcijan do godnego przeżywania świąt Zmartwychwstania Pańskiego, największych świąt chrześcijaństwa związanych z wydarzeniami męki, śmierci i zmartwychwstania (Paschy) Chrystusa; wydarzeniami, które stanowią fundament Kościoła i naszej wiary. Ponieważ są to najważniejsze święta (zwane też paschalnymi), dlatego domagają się specjalnego przygotowania, by móc je należycie przeżyć; stąd też nazwa: Wielki Post, a nie jakiś tam zwykły post.

Historia

Historycznie rzecz biorąc, okres ten kształtował się powoli, przyjmując różne formy, by wreszcie osiągnąć znane nam dziś oblicze. W pierwszych wiekach Wielki Post obejmował tylko Wielki Piątek i Wielką Sobotę. W III w. poszczono już cały tydzień, zaś na początku IV w., na pamiątkę czterdziestodniowego postu Jezusa na pustyni oraz czterdziestu lat wędrówki Izraelitów po ucieczce z Egiptu, został on przedłużony do czterdziestu dni. W VII w. za początek postu przyjęto szóstą niedzielę przed Wielkanocą. Ponie-

waż niedziele były wyłączone z postu, aby zachować 40 dni pokutnych, ich początek przypadał na środę; stąd Środa Popielcowa. Od 1570 roku był to już zwyczaj powszechnie obowiązujący w Kościele. W tym dniu na znak pokuty posypywano głowy popiołem przypominając sobie o prawdziwej wartości życia przy Bogu. Po Soborze Watykańskim II (1962-1965) ujednolicono różne funkcjonujące nazwy niedziel Wielkiego Postu, tak że dziś nazywają się one: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, piąta Wielkiego Postu, szоста natomiast nazywa się Niedzielą Palmową, czyli niedzielą Męki Pańskiej. Okres Wielkiego Postu trwa do liturgii Wielkiego Czwartku, która z kolei rozpoczyna właściwe jedno wielkie Święto Paschalne celebrowane w ramach trzech dni, tzw. Triduum Paschalne.

Liturgia

W ciągu całego okresu, idąc śladem biblijnej zachęty: poszczenia, modlitwy i jałmużny, przyjmowano różne praktyki pokutne, aby uwydatnić wagę tego okresu i należycie przygotować się do właściwych świąt. W związku z tym cała zewnętrzna oprawa liturgiczna przyjęła również odpowiednią formę: przez cały czas Wielkiego Postu na przykład nie śpiewa się

Alleluja; w jego miejsce wykonuje się inny śpiew przed Ewangelią. Poleca się również używania szat liturgicznych koloru fioletowego.

W obecnych czasach, korzystając z bogactwa historycznego rozwoju tego okresu oraz śledząc biblijno-liturgiczne wskazówki Kościoła, mamy pełniejszy obraz tego, co ten czas rzeczywiście oznacza i jak się w nim najlepiej przygotować na święta wielkanocne. Jest to przede wszystkim okres duchowego przygotowania wnętrza (w języku biblijnym: serca) człowieka, któremu towarzyszą zewnętrzne przejawy i pewne gesty.

Duchowość Wielkiego Postu

Chodzi tu o to, co Kościół nazywa *metanoją*, czyli o trwalsze przyłgnięcie do Boga, o nawrócenie serca człowieka ku Niemu oraz pojednanie z bliźnimi, wyrażone w:

- większej wstrzemięzliwości w jedzeniu i piciu,
- większym zasluchaniu się w Słowie Bożym, w czym mają pomóc również organizowane rekolekcje parafialne,
- unikaniu zbytecznego rozproszenia w postaci hucznych zabaw,
- większym skupieniu się na modlitwie, zarówno tej prywatnej jak i wspólnotowej,

- wykazaniu większej wrażliwości na potrzeby innych,
- korzystaniu z sakramentu pokuty i pojednania,
- uczestnictwie w różnych ćwiczeniach wielkopostnych, na przykład w nabożeństwach wielkopostnych (gorzkie żale, droga krzyżowa), lub podejmowaniu pewnych szczególnych postanowień mających wykazać bezinteresowność, szlachetność serca, uśmiech i życzliwość w stosunku do innych.

Odnajdywanie Boga

Wszystkie te zachęty zbiera tradycyjna praktyka wielkopostnego skupienia się na modlitwie, poście i jałmużnie. W rzeczywistości wszystkie one mają na celu wskazanie, że pierwszym działającym w naszym życiu jest Bóg, który jest w stanie skutecznie pokierować nasze życie, uleczyć nasze ewentualne zagubienie się w grzechu i pysze, czy zatrzymać choćby na chwilę nasze ciągle zabieganie. Oczywiście, my ze swojej

strony podejmujemy te działania mając na uwadze zbawcze posłanie Jezusa Chrystusa, a szczególnie Jego decyzję ofiarowania swego życia za nas, bo to jest główny motyw naszego nawrócenia (metanoi). Brak co jakiś czas obecności podobnego okresu w naszym życiu, brak tej świętej refleksji przynajmniej raz w roku wcześniej czy później jest w stanie wyjałowić nas z naszego człowieczeństwa i z naszej wrażliwości na słowo Boga i obecność innych ludzi.

ks. Ryszard Groń
www.jakatolik.com

Zakończenie Roku Życia Konsekrowanego

2 lutego br. zostanie uroczystie zakończony **Rok Życia Konsekrowanego**, który przeżywany jest w Kościele od 30 listopada 2014 roku. Poprzedzi je Światowy Tydzień Życia Konsekrowanego zorganizowany w Rzymie pod hasłem: „Jedność życia konsekrowanego w Kościele. Ewangeliczne pielgrzymowanie”, w którym wezmą udział przedstawiciele życia monastycznego, instytutów życia konsekrowanego i stowarzyszeń apostołskich, instytutów świeckich oraz nowych form życia konsekrowanego. 30 stycznia w bazylice św. Piotra odbędzie się czuwanie modlitewne, które przebiegać będzie pod hasłem: „Prorocтво, świętość i męczeństwo w świecie zlaicyzowanym”, a po nim, 1 lutego, spotkanie z Ojcem Świętym Franciszkiem. 2 lutego br., w Światowym Dniu Życia Konsekrowanego, w bazylice św. Piotra w Rzymie, a także w poszczególnych diecezjach na świecie sprawowana będzie Eucharystia na zakończenie Roku Życia Konsekrowanego. Będzie ona dziękczynieniem za dar powołań do życia konsekrowanego, za wszystkie charyzmaty oraz wszelkie łaski, jakie stały się udziałem poszczególnych instytutów życia konsekrowanego, a poprzez nie Kościoła i świata.

www.faustyna.pl

Wdzięczni Bogu za posługę „naszych” sióstr otoczmy je modlitwą. Niech dobry Pan Bóg, ich Oblubieniec, prowadzi je na drodze służby bliźnim, tym najskromniejszym i błogosławi każdego dnia obdarzając radością i pokojem serca.

Zapraszamy na Mszę św. w intencji Sióstr Maryi Niepokalanej
na zakończenie Roku Życia Konsekrowanego
w niedzielę, 7 lutego, o godz. 8⁰⁰.

CHRZEST POLSKI – 966 r.

Niemcy usprawiedliwiali swoje zbrojne najazdy na państwo Polan potrzebą szerzenia chrześcijaństwa. W rzeczywistości ich celem było przesuwanie granicy coraz dalej na wschód. Książę Mieszko I zrozumiał, jak wielkie niebezpieczeństwo stanowiły dla jego kraju plany potężnego sąsiada. Lękając się uzależnienia politycznego, nie chciał dopuścić, aby Niemcy narzucili Polakom religię. W 965 roku pojął za żonę Dobrawę. W 966 roku przyjął chrzest, co miało miejsce w wigilię Wielkanocy, która wtedy wypadła 14 kwietnia. Dzień chrztu Mieszka uznaje się za jedną z pierwszych dat naszych dziejów historycznie ustaloną.

Przyjęcie chrześcijaństwa miało duże znaczenie kulturalne. Polska zbliżyła się do państw korzystających ze wspólnych osiągnięć Grecji i Rzymu. Przybywający do nas mnisi nauczyli Polaków między innymi wyrobienia pergaminu oraz sztuki czytania i pisania. Rozpowszechnili na naszych ziemiach łacinę, która wówczas była w powszechnym użyciu, jako język dyplomatyczny (podobnie

dzisiaj jest z językiem angielskim).

Decyzja Mieszka I dotycząca przyjęcia chrześcijaństwa była mądra i korzystna dla państwa. Wspólna religia ułatwiała scalanie poszczególnych plemion, dzięki czemu stopniowo zniknęły między nimi różnice. Wszyscy oni powoli stawali się po prostu Polakami. W utrwaleniu wiary na naszych ziemiach olbrzymie zasługi wnieśli ewangelizatorzy i misjonarze, w gronie których trzeba wymienić: Benedykta i Jana (benedyktynów-eremitów z Italii), a także Polaków: Izaaka, Mateusza i Krystyna, następnie św. biskupa Brunona z Kwerfurtu, św. Andrzeja Świerada i św. Benedykta. Największe w tym zasługi miał św. Wojciech, który został patro-

nem Polski. Nowa wiara umacniała władzę księcia, ponieważ głosiła, że władcy chrześcijańscy panują z woli Boga. Do Polski przybyło wielu księży z Czech i z zachodniej Europy, którzy pomogli księciu zorganizować państwo według nowoczesnych wzorów zachodnich. Powstała też organizacja kościelna, która wspierała władcę w sprawowaniu rządów. Już w 968 r. ustanowione zostało pierwsze biskupstwo w Poznaniu, a roku 1000, za pontyfikatu papieża Sylwestra II uzyskano zgodę na utworzenie własnej hierarchii z pierwszą metropolią w Gnieźnie i trzema sufraganiami: w Krakowie, Wrocławiu i Kołobrzegu. Wprowadzono wówczas język łaciński, dzięki czemu już w następnych dziesięcioleciach ułatwione były kontakty dworu polskiego z licznymi państwami Europy. Od tej pory zaczęto w Polsce sporządzać dokumenty w języku łacińskim. W klasztorach pisało kroniki i księgi. Można jednoznacznie stwierdzić, że przyjęcie chrześcijaństwa umocniło znaczenie naszego kraju w Europie.

Antoni Biliński

W tym roku przypada 1050 rocznica Chrztu Polski. Uroczystości jubileuszowe odbędą się w dniach 14-16 kwietnia 2016 r. Istotą obchodów jest, by wspomnienie historycznego wydarzenia o fundamentalnym znaczeniu dla chrześcijaństwa i państwowości na naszej ziemi, stało się impulsem do odnowienia i umocnienia naszej wiary.

Każdy dzień obchodów będzie miał swój motyw przewodni. Słowem-kluczem pierwszego dnia będzie „łaska”, zaś symbolem światło świecy. Chodzi o uświadomienie istoty chrztu oraz tego, że chrzest Polski oznaczał początek zarówno życia kościelnego, jak i struktur państwa. Słowem-kluczem drugiego dnia będzie „wierność”, zaś symbolem – krzyż. W ostatnim dniu rocznicowych obchodów, którego głównym motywem będzie „posłanie”, zaś symbolem – woda, wszyscy wierni zostaną raz jeszcze zobowiązani do życia Ewangelią, dzielenia się nią z otoczeniem i dawania chrześcijańskiego świadectwa wszędzie tam, gdzie żyją.

*Kalendarz
Archidiecezji Wrocławskiej*

XXXI ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY

Kraków, 26-31 lipca 2016 r.

Tematem XXXI Światowych Dni Młodzieży Kraków 2016 są słowa: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5, 7). Ojciec Święty Franciszek wybrał na motto spotkania piątą z ośmiu błogosławieństw wypowiedzianych przez Jezusa w Jego kazaniu na brzegu Jeziora Galilejskiego. Chciał podkreślić wagę słów Chrystusa na temat istoty szczęścia, bo to one są sercem nauczania naszego Pana. Jezus, w swoim pierwszym kazaniu, zostawił nam osiem wskazówek postaw, przybliżających ludzi do Królestwa Niebieskiego. Treści zawarte w piątym błogosławieństwie są rodzajem podsumowania dwóch pierwszych lat pontyfikatu Papieża Franciszka, w czasie których wkładał wielki wysiłek w to, by pokazać Kościołowi miłość Boga względem człowieka i konieczność okazywania sobie nawzajem miłosierdzia.

Patronami Światowych Dni Młodzieży w Krakowie są św. Faustyna i św. Jan Paweł II, dwoje krakowskich świętych – apostołów

Bożego miłosierdzia. Ich życie jest dla nas przykładem głębokiej ufności w Boże miłosierdzie, wyrażonej w słowach: „Jezu, ufam Tobie”. Nigdy się nie spotkali, ale Boża Opatrzność w szczególnie sposób związała ze sobą ich losy: to właśnie Jan Paweł II kanonizował siostrę Faustynę i ustanowił w całym Kościele święto Bożego Miłosierdzia.

Powiązanie miejsca spotkania młodzieży w Krakowie z tematem kolejnego spotkania prowadzi

pielgrzymów do Iskry Miłosierdzia, która od czasu objawienia się Jezusa Miłosiernego Świętej Faustynie, promieniuje z krakowskich Łagiewnik na cały Kościół powszechny. Kraków jest szeroko znany jako światowe centrum nabożeństwa do Bożego miłosierdzia. Młodzi ludzie, którzy przybędą do Polski, na pewno zechcą odwiedzić miejsce objawień, grób św. Faustyny Kowalskiej i sanktuarium, czyli miejsce zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, którego dokonał św. Jan Paweł II.

Na czas Światowych Dni Młodzieży w 2016 r. Polska nazwana została *Campus misericordiae* – Pole miłosierdzia. Każda diecezja przyjęła biblijną nazwę, której motyw pojawia się w programie przygotowań w diecezjach. Archidiecezja wrocławska przyjęła nazwę Galilea. Niech podczas przygotowań do ŚDM i w same ŚDM nasza parafia jako Galilea staje się miejscem owocnego działania Jezusa w umysłach i sercach młodych.

Ks. Marian Biskup
i Bożena Sobota

DNI W DIECEZJACH
Wrocław - Galilea

Modlitwa

Boże, Ojcze miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu, Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka. Zawierzamy Ci szczególnie ludzi młodych ze wszystkich narodów, ludów i języków. Prowadź ich bezpiecznie po zawiłych ścieżkach współczesnego świata i daj im łaskę owocnego przeżycia Światowych Dni Młodzieży w Krakowie.

Ojcze niebieski, uczyni nas świadkami Twego miłosierdzia. Naucz nieść wiarę wątpiącym, nadzieję zrezygnowanym, miłość oziębłym, przebaczenie winnym i radość smutnym. Niech iskra miłosiernej miłości, którą w nas zapaliłeś, stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca i odnawiającym oblicze ziemi.

Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami. Święty Janie Pawle II, módl się za nami. Święta siostro Faustyno, módl się za nami.

Intencje Apostolstwa Modlitwy i Żywego Różańca na miesiąc luty

Ogólna:

Abyśmy opiekowali się światem stworzonym, który otrzymaliśmy jako bezinteresowny dar, żeby go pielęgnować i chronić dla przyszłych pokoleń.

Misyjna:

Aby wzrastały szanse na dialog i spotkanie wiary chrześcijańskiej i ludów Azji.

Kancelaria parafialna czynna jest: w poniedziałki w godz. 16⁰⁰ – 17⁰⁰ i soboty w godz. 10⁰⁰ – 11⁰⁰. W sprawach pilnych – o każdej porze, najlepiej po mszy świętej.

Gazeta parafialna do użytku wewnętrznego.
Redaguje zespół pod kierunkiem ks. Proboszcza.
Parafia Rzymsko-Katolicka
pw. św. Wawrzyńca
we Wrocławiu Żernikach,
tel.(71)357-19-19
www.zerniki.archidiecezja.wroc.pl
parafiazerniki@op.pl

konto bankowe Parafii

32 1500 1793 1217 9006 0637 0000

druk Prograf, Wrocław
tel. 71-373-66-03
www.prograf.wroc.pl

Zawierzmy się Jezusowi Zróbcie wszystko,

Drodzy bracia i siostry,
XXIV Światowy Dzień Chorego jest dla mnie okazją, by w szczególny sposób być blisko was drodzy chorzy, a także osób, które się wami opiekują.

Choroba, zwłaszcza ciężka, zawsze wywołuje kryzys w ludzkiej egzystencji i niesie ze sobą głębokie pytania. W pierwszej chwili może niekiedy wywołać bunt: dlaczego mnie to spotkało? Może prowadzić do rozpacz, do przekonania, że wszystko stracone, że nic już nie ma sensu...

W tych sytuacjach wiara w Boga jest, z jednej strony, wystawiona na próbę, a jednocześnie ujawnia swą pozytywną moc. Nie dlatego, że dzięki wierze znika choroba czy ból, czy też pytania, jakie one rodzą, lecz dlatego, że daje ona klucz, który pozwala odkryć głęboki sens tego, co przeżywamy, pozwala nam zobaczyć, że choroba może być drogą do większej bliskości z Jezusem, który idzie u naszego boku, dźwigając krzyż. Ten klucz daje nam Maryja, Matka, która dobrze zna tę drogę.

Na weselu w Kanie Galilejskiej (J 2, 1-11) Maryja jawi się jako kobieta zatroskana, która widzi ważny problem nowożeńców: skończyło się wino, symbol świętej radości. Dostrzega Ona trudność, traktuje ją jako swoją własną, w dyskretny sposób zaczyna natychmiast działać. Nie stoi i patrzy obojętnie, nie traci czasu na osądzanie, lecz zwraca się do Jezusa i przedstawia Mu problem: „Nie mają wina” (J 2, 3). A kiedy Jezus daje Jej do zrozumienia, że

nie nadeszła jeszcze Jego godzina, by się objawił (por. w. 4), Maryja mówi do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (w. 5). Wówczas Jezus dokonuje cudu, przemieniając znaczną ilość wody w wino, które okazuje się najlepsze na całym weselu. Czego uczy nas tajemnica wesela w Kanie Galilejskiej w odniesieniu do Światowego Dnia Chorego?

Uczta weselna w Kanie jest ikoną Kościoła: w centrum jest miłosierny Jezus, który czyni znak; wokół Niego są uczniowie, załączek nowej wspólnoty; blisko Jezusa i Jego uczniów jest Maryja, Matka opatrnościowa i prosząca. Uczestniczy Ona w radości zwykłych ludzi i przyczynia się do tego, by była jeszcze większa; oręduje u swojego Syna dla dobra nowożeńców i wszystkich gości. A Jezus nie odmawia prośbie swojej Matki. Ileż nadziei dla nas wszystkich w tym wydarzeniu! Mamy Matkę, której oczy są czujne i dobre jak oczy Syna; Jej macierzyńskie serce jest pełne miłosierdzia, jak On; Jej ręce chcą pomagać, jak ręce Jezusa, które łamały chleb dla łaknących, które dotykały chorych i ich uzdrawiały. Napelnia nas to ufnością i otwiera na łaskę i miłosierdzie Chrystusa. Wstawiennictwo Maryi pozwala nam zaznać pociechy, za którą apostoł Paweł błogosławi Boga: „Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy. Ten, który nas pociesza w każdym naszym ucisku, byśmy sami mogli po-

miłosiernemu jak Maryja:

cokolwiek wam powie (J 2,5)

Oreǳie PapieŹa Franciszka na XXIV Światowy Dzień Chorego 2016 r. (fragmenty)

cieszać tych, co są w jakimkolwiek ucisku, t pociech, której doznajemy od Boga. Jak bowiem obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak teŹ wielkiej doznajemy przez Chrystusa pociechy (2 Kor 1, 3-5). Maryja jest Matką pocieszenia, która pociesza swoje dzieci.

W Kanie Galilejskiej zarysowuj się cechy wyroŹniajce Jezusa i Jego misj: On jest Tym, który pomaga osobom w potrzebie i w trudnej sytuacji. I rzeczywiście w swojej mesjańskiej posłudze uzdrowi wielu z chorób, dolegliwości, uwolni od złych duchów, obdarzy wzrokiem niewidomych, sprawi, Źe chromi bd chodi, przywróci trędowatym zdrowie i godność, wskrzesi umarłych, będzie gosi ubogim dobrą nowin (por. Łk 7, 21-22). Prośba Maryi podczas przyjęcia weselnego, podszepnita przez Ducha Świętego Jej macierzyńskiemu sercu, ujawniła nie tylko mesjańską moc Jezusa, ale takŹe Jego miłosierdzie.

W trosce Maryi odzwierciedla się czułość Boga. Ta czułość uobecnia się w Źyciu licznych osób, które są blisko chorych i potrafi zrozumieć ich potrzeby, nawet najbardziej niedostrzegalne, poniewaŹ patrz oczami pełnymi miłości. IleŹ razy mama przy łzku chorego dziecka, czy syn opiekujący się starszym rodzicem, bądŹ teŹ wnuk będący blisko dziadka lub babci składa swoje p r o s b y w ręce Mat-

ki BoŹej! Dla drogich nam osób, które cierpi z powodu choroby, prosimy przede wszystkim o zdrowie; sam Jezus objawi obecność królestwa BoŹego właśnie przez uzdrowienia: „IdŹcie i oznajmijcie Janowi to, co słyszycie i na co patrzycie: niewidomi wzrok odzyskuj, chromi chodz, trędowaci zostają oczyszczeni, głusi sysz, umarli zmartwychwstają” (Mt 11, 4-5). Lecz miłość oŹywiana przez wiarę sprawia, Źe prosimy dla nich o coś więcej niŹ zdrowie fizyczne: prosimy o pok, o pogod ducha w Źyciu, która rodzi się w sercu i jest darem Boga, owocem Ducha Świętego, ktreg-o Ojciec nigdy nie odmawia tym, którzy Go o to z ufnością prosz.

W scenie z Kany Galilejskiej oprócz Jezusa i Jego Matki są teŹ osoby nazwane „sługami”, którzy otrzymuj od Niej t wskazwk: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2, 5). Rzeczywiście cud następuje za spraw Chrystusa, jednakŹe do dokonania nadzwyczajnego znaku chce On posuŹy si ludzką pomocą. Mógłby sprawi, by wino pojawiło się bezpośrednio w stgwiach, lecz chce wczy we wspprac ludzi i prosi sługi, by napełnili je wod. Jak cenne i miłe Bogu jest bycie sługami drugich! Bardziej niŹ

cokolwiek innego upodabnia nas to do Jezusa, który „nie przyszedł, aby Mu suŹono, lecz Źeby suŹy” (Mk 10, 45). Te bezimienne postaci z Ewangelii uczą nas bardzo wiele. Nie tylko okazują posłuszeństwo, ale okazują je wielkodusznie: napełniają stgwie po brzegi (por. J 2, 7). Ufaj Matce Jezusa i wykonuj szybko i dobrze to, o co są proszone, bez narzekania, bez kalkulacji.

Wszystkim, którzy suŹ chorym i cierpiącym, Źycz, by oŹywiali ich duch Maryi, Matki Miłosierdzia. „Słodycz Jej spojrzenia niech nam towarzyszy w tym Roku Świętym, abyśmy wszyscy potrafili odkry radość z czułości Boga” (por. tamŹe, 24) i aby odzwierciedla się ona w naszych sercach i w naszych gestach. Powierzajmy wstawiennictwu Najwiszej Maryi Panny lęki i utrapienia razem z radościami i pociech. Do Niej zwracajmy się w modlitwie, aby kierowała na nas swoje miłosierne oczy, zwszcza w chwilach bu i byśmy za Jej spraw byli godni kontemplowa dziś i na wielki Oblicze miłosierdzia, jej Syna Jezusa.

Do tej modlitwy za was wszystkich doaczam moje Apostolskie Błogosławieństwo.

Franciscus

ZAWIERZMY SI JEZUSOWI
MIŁOSIERNEMU JAK MARYJA:
„ZRÓBCIE WSZYSTKO,
COKOLWIEK WAM POWIE”
(J 2,5)

Św. Agata Sycylijska (235-251)

Oto nastolatka, której męstwa mógłby pozazdrościć nie jeden dzisiejszy superchłopak. Śliczna ciemnowłosa panna o żywym temperamencie i subtelnej urodzie mieszkała w Sycylii, a pochodziła ze znakomitego rzymskiego rodu. Zafascynowana Chrystusem, została chrześcijanką. Chcąc natomiast należeć wyłącznie do Niego, złożyła prywatny ślub czystości. Przysięgła Bogu, że nie poślubi żadnego młodzieńca, choćby ten był niewiastomom jak przystojny i bogaty. Rodzice, choć nie bez żalu, przyjęli jej decyzję do wiadomości. I wszystko byłoby w porządku, gdyby nie to, że uroda Agaty i majątek jej rodziców zainteresowały niespodziewanie Kwincjana, rzymskiego namiestnika Sycylii. Pewnego dnia poprosił o jej rękę, a kiedy odmówiła, postanowił zmusić ją do uległości. Jak? Umieścił ją – a to drań – w domu Afrodyssy, kobiety słynącej z rozpustnego życia. Miała ona tak wpłynąć na Agatę, by ta zapomniała o wyznawanej wierze i zasmakowała

w bardziej zmysłowych przyjemnościach. Agata zniosła upokorzenie z godnością. A Kwincjan? Oczywiście niczego nie wskórał. Wściekł się więc jeszcze bardziej i wezwał ją na oficjalną rozmowę przed swój namiestnikowski majestat. Myślał, że się wystraszy i zmięknie, ale i tym razem poniósł totalną klęskę. Wówczas – ogarnięty rządzą zemsty – zapragnął jej

śmierci. Wyrok taki mógł wydać bez problemu. Cesarz rzymski Decjusz zachęcał bowiem wyraźnie swoich namiestników do prześladowania chrześcijan. Oskarżył ją zatem o to, że jest chrześcijanką i poddał torturom. Biedna Agata. Nie wyparła się Chrystusa nawet wtedy, gdy odcinano jej piersi. Lecz nagle przed bramą więzienia zebrał się w jej obronie wielki tłum.

Nastąpiło gwałtowne trzęsienie ziemi. Przeraził się Kwincjan Boga chrześcijan. Przeraził się też zamieszek, które mogły przekreślić jego dalszą karierę. Kazał katom zaprzestać tortur, a ciało Agaty rzucić na rozżarzone węgle. Na nich też zakończyła swoje krótkie życie.

Miała szesnaście lat, gdy umierała w straszliwych męczarniach, a mimo to modliła się, tak jak prosił Jezus, za swoich prześladowców. Czy domyślasz się, jak mogła wyglądać ta modlitwa?

*Opowiadanie pochodzi
z książki*

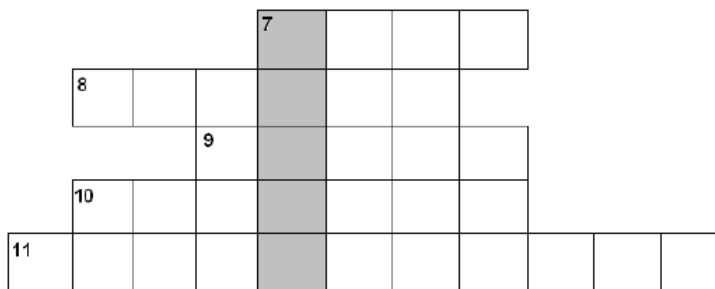
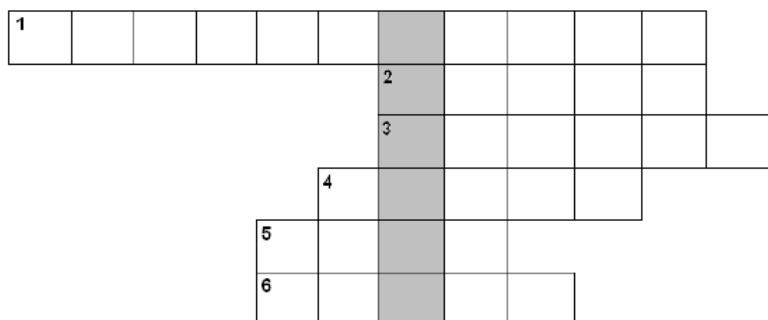
*Ewy Skarżyńskiej
„Co się w niebie święci”*

KRZYŻÓWKA LUTOWA

Rozwiąż krzyżówkę i wpisz hasła do diagramu. W szarych polach powstanie hasło, które wpisz na kupon konkursowy. Baw się dobrze, powodzenia!

1. Jedno z „dziesięciu” w katechizmie.
2. Obraz sakralny charakterystyczny dla kościoła prawosławnego.
3. Imię Matki Jezusa.
4. Strój ministranta.
5. Część kościoła przeznaczona dla wiernych, położona pomiędzy prezbiterium, a kruchtą.
6. W niej wisi kościelny dzwon.
7. Dawna nazwa kościoła parafialnego.
8. Naczynie liturgiczne w kształcie talerzyka, trzymane przez ministranta pod brodą wiernego przyjmującego Komunię Świętą.
9. Szata liturgiczna kapłana zakładana do odprawiania Mszy Św.
10. Inaczej lekcja katechezy.
11. Mebel kościelny, przy którym kapłan słucha spowiedzi.

Rozwiązanie zadania – hasło – należy napisać na kuponie i do 19 lutego wrzucić do skrzynki. Skrzynka na rozwiązania będzie wystawiona na stoliku po mszy świętej na godzinę 11⁰⁰ a w innym terminie w zakrystii. Można także wysłać rozwiązanie na adres redakcji: **gazetka-dla-wszystkich@wp.pl**, umieszczając w temacie „krzyżówka lutowa” (termin: piątek 19 lutego).

Losowanie nagród w niedzielę 21 lutego, po mszy świętej na godzinę 11⁰⁰.

KUPON – krzyżówka lutowa

.....
imię i nazwisko dziecka, wiek

.....
hasło

INTENCJE MSZALNE

1 lutego, poniedziałek

9⁰⁰ ++ Helena, Halina, Zdzisław (m) Maślankowscy

18⁰⁰ ++ Bronisława (f), Aleksander (m) Władyka

2 lutego, wtorek – święto Ofiarowania Pańskiego

9⁰⁰

17⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Małgosi w 18 rocznicę urodzin

18⁰⁰ ++ Janina, Jan, Mieczysław (m) Paździor; ++ Antoni, Janina, Antoni, Lidia Drelichowscy

20⁰⁰

3 lutego, środa

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna ku czci NMP Nieustającej Pomocy

4 lutego, czwartek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Karol Łanda – 19 rocznica śmierci; + Maria Łanda; ++ Eleonora, Mieczysław (m) Mazur; ++ z tych rodzin

5 lutego, piątek – wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy

9⁰⁰

18⁰⁰ W intencji Róży św. Symeona

6 lutego, sobota – wspomnienie św. Pawła Miki i Towarzyszy, męczenników

9⁰⁰ + Jan Brzeziński

18⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Kacperka w 1 rocznicę urodzin z prośbą o potrzebne łaski dla niego i rodziców

7 lutego, niedziela – V niedziela w ciągu roku

8⁰⁰ W intencji Sióstr Maryi Niepokalanej z okazji zakończenia Roku Życia Konsekwowanego

9⁰⁰ + Kazimierz Jasiński – 6 rocznica śmierci; ++ z rodzin Jasińskich i Sawaryn

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ ++ Halina, Wiktor, Gertruda, Leonard, Mieczysław (m)

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰

20⁰⁰

8 lutego, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰

9 lutego, wtorek

9⁰⁰

18⁰⁰

10 lutego, Środa Popielcowa

9⁰⁰ ++ Elżbieta, Antoni Budner; + Maria Płaziak; + Leon Pulaski; ++ z rodzin

17⁰⁰

18⁰⁰ + Maria Kusak – 1 rocznica śmierci

20⁰⁰

11 lutego, czwartek – wspomnienie NMP z Lourdes, Światowy Dzień Chorego

9⁰⁰ W intencji chorych

18⁰⁰

12 lutego, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰

13 lutego, sobota

9⁰⁰

18⁰⁰ Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo dla Wiktora i Julii Jasina w 63. rocznicę zawarcia związku małżeńskiego oraz o potrzebne łaski dla nich i całej rodziny

14 lutego, niedziela – I niedziela Wielkiego Postu

8⁰⁰ + Joanna Chada – 8 rocznica śmierci

9⁰⁰ + Marianna Kujawa – 1 rocznica śmierci; + Wincenty (m) Kujawa – 42 rocznica śmierci

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Mateusza, Kamili i Bartusia z okazji urodzin oraz dla ich rodziców

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ + Mariusz Ruszczyk – 25 rocznica śmierci; ++ Kazimierz, Petronela, Stanisław (m), Władysław (m); + Ryszard (m) Dombek; ++ Stanisława (f), Waław (m)

20⁰⁰ + Teresa Pryciak; + Michał Pryciak

15 lutego, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰

16 lutego, wtorek

9⁰⁰

18⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Natalii w 6 rocznicę urodzin oraz dla brata Mikołaja i całej rodziny

17 lutego, środa

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna ku czci NMP Nieustającej Pomocy

18 lutego, czwartek

9⁰⁰

18⁰⁰

19 lutego, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Tadeusz Karpio; ++ Rodzice i Siostra

20 lutego, sobota

9⁰⁰ + Stefania Chrobak

18⁰⁰ + Janina Ilnicka – 7 rocznica śmierci

21 lutego, niedziela – II niedziela Wielkiego Postu

8⁰⁰ + Helena Łyskawa – 7 rocznica śmierci

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Danuty i Krzysztofa w 33 rocznicę ślubu z prośbą o potrzebne łaski dla nich i dzieci

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ + Aniela – 19 rocz. śmierci; + Antoni – 11 rocznica śmierci; ++ z rodzin: Kowalczyk, Majtyka, Skotnickich i Bagińskich

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Szymona w 10 rocznicę urodzin z prośbą o potrzebne łaski dla niego i rodziców Agnieszki i Zbyszka

20⁰⁰

22 lutego, poniedziałek – święto Katedry św. Piotra Apostoła

9⁰⁰

18⁰⁰

23 lutego, wtorek – wspomnienie św. Polikarpa, biskupa i męczennika

9⁰⁰

18⁰⁰

24 lutego, środa

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna ku czci NMP Nieustającej Pomocy

25 lutego, czwartek

9⁰⁰

18⁰⁰

26 lutego, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ ++ Zofia, Roman, Kazimierz Mączka

27 lutego, sobota

9⁰⁰

18⁰⁰

28 lutego, niedziela – III niedziela Wielkiego Postu

8⁰⁰

9⁰⁰ + Emilia Stanisławska; ++ Ignacy, Pelagia Stanisławscy; + Czesław (m) Broda; + Kazimiera Bednarek

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ ++ Roman, Kazimiera Paździor; ++ z rodziny

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ + Stefania Raudisz – 21 rocznica śmierci

20⁰⁰

29 lutego, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰

Serdecznie zapraszamy
na nabożeństwa Wielkopostne
Droga Krzyżowa w każdy piątek
dla dorosłych o godz. 9⁰⁰ ze mszą świętą,
dla dzieci o godz. 17⁰⁰,
dla dorosłych o godz. 17³⁰,
dla młodzieży o godz. 19⁰⁰

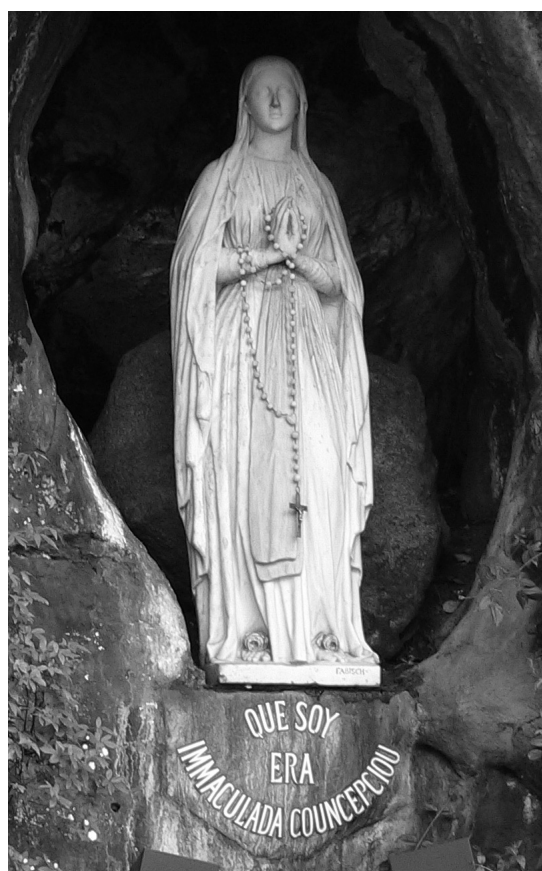
Gorzkie żale
w każdą niedzielę o godz. 17⁰⁰

Nowenna do NMP z Lourdes

Zapraszamy wszystkich do wspólnego odprawiania nowenny przed Dniem Chorego w naszej parafii codziennie o godz. 17³⁰ w dniach od 2 do 10 lutego.

W dniu 11 lutego – Święto NMP z Lourdes i Dniu Chorego w naszej parafii będzie udzielany sakrament namaszczenia chorych podczas mszy o godz. 9⁰⁰.

PSYCHOTERAPIA OSÓB DOROSŁYCH

Parafialna Poradnia Rodzinna informuje, że osoby dorosłe, doświadczające różnego rodzaju cierpienia psychicznego, kryzysów i problemów – emocjonalnych, małżeńskich, rodzinnych, trudności w pracy i środowisku społecznym, mają możliwość podjęcia psychoterapii w ramach indywidualnych spotkań terapeutycznych. Terapia prowadzona jest w nurcie integratywnym w podejściu chrześcijańskim.

Informacje znajdują Państwo pod nr tel. 799 726 190 lub adresem e-mail: ola.mikuczewska.wosko@gmail.com

Terapię prowadzi psycholog, psychoterapeuta Aleksandra Mikuczewska-Wosko.